

1929-01-04

AFSENDER

Johannes Vilhjelmsen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København (Danmark)

Modtagersted:
Nice (Frankrig)

Omtalte personer:
El Greco
Johanne Marie Vilhjelmsen
Anse Willumsen
Edith Willumsen
Gersemi Willumsen

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: B/1/5 - Det store Relief,
Kritiker

DOKUMENTINDHOLD

Wilhjelmsen bruger sine aftener på at læse i Willumsens bog om El Grecos ungdomsarbejder, og han ønsker Willumsen tillykke med Det Store Relief, som han mener er et mesterværk. Wilhjelmsen overvejer at rejse til Nice, hvor Willumsen er ladt ene tilbage.

TRANSSKRIFTION

Gothersgade 143.⁴
4 Jan 1929.

Kære Willumsen!

Tak for Deres Brev og Deres gode Ønsker for det nye Aar og til min Fødselsdag. Jeg blev meget glad for Deres Brev, da jeg i den sidste Tid ofte har sendt Dem en Tanke, og Deres Hilsen kom næsten som et Svar paa disse. Jeg fik som Julegave blandt andet Deres Bog om El Greco, og den sidder jeg nu om Aftenen og studerer med megen Glæde. Det er morsomt at læse en Kunstners Opfattelse af Kunsten – det er anderledes og bedre end de professionelle Kunsthistorikeres. Jeg tilbragte Somren i Jylland og kom først til København i Begyndelsen af November og noget af det første, jeg foretog mig var naturligvis at gaa op og se paa det "store Relief". Jeg synes det er en Mesters Værk! Formen er af stor Kraft og Skønhed og en Gang set vil det være uforglemmeligt. Den Kritik det fra nogle Sider har mødt ved sin Fremkomst er uden Betydning i det lange Løb. Se hvorledes Deres Ungdomsarbejder nu har rystet al sur Kritik af sig for længe Siden. Jeg ønsker Dem til Lykke til dette Deres store Værk!

De fortæller om Deres Børn, som nu drager ud fra Hjemmet, for at bane sig en Vej og lader Dem ene tilbage, saaledes gaar det os nok alle. Mine fire, unge Døtre har alle forladt mig og dannet egne Hjem, og min Søn gaar paa Skolen i Sorø, saa min Kone og jeg er ene tilbage. Jeg savner ofte Børnene og den Ungdom, de unge førte til Huse. Men for Dem er det jo meget slemt, naar De foruden Døtrene ogsaa maa savne Deres Kone og jeg forstaar, at De maa føle Ensomheden stærkt. Forholdene er jo ikke gode for Kunstnerne her i Danmark og navnlig ikke for mange af dem, som hører min Generation til og ikke har haft Evne eller Kraft til at bryde nye Baner, og ofte længes man bort fra det alt sammen.

Blæst har vi nok af her i Landet det hele Aar, men det faar være. Værre er det med den Modvind, sur og strid, som vi Kunstnere har paa anden Maade!

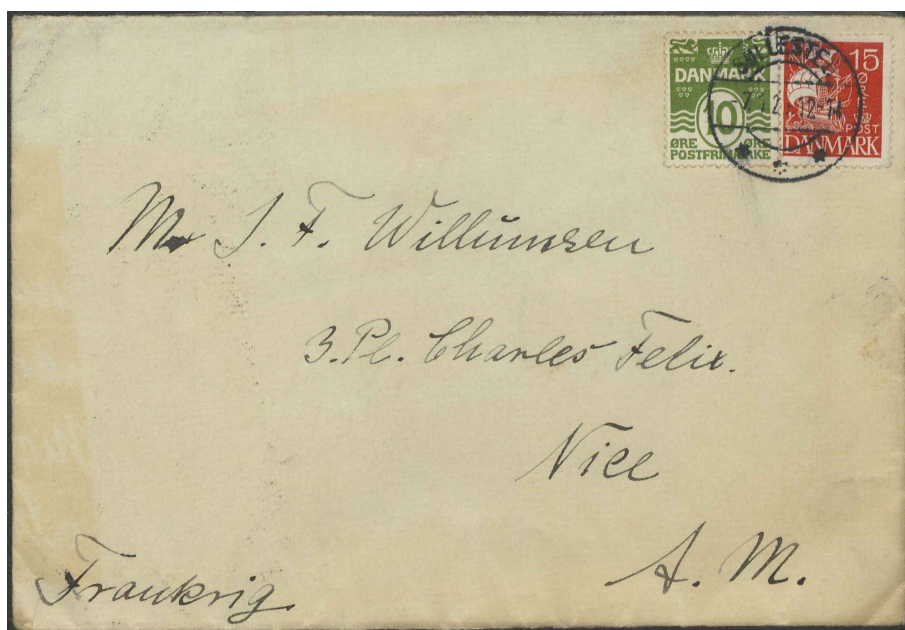
**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Maaske tager jeg Syd paa en Tur en Gang i Februar og ske kan det da, at jeg en Dag banker paa Deres Dør – men noget bestemt ved jeg endnu ikke, mine Planer er endnu ikke lagt. Jeg ønsker Dem og Deres alt godt i det nye Aar, og beder Dem modtage en hjærtlig Hilsen fra Deres hengivne Johannes Vilhjelms
Min Kone beder hilse.

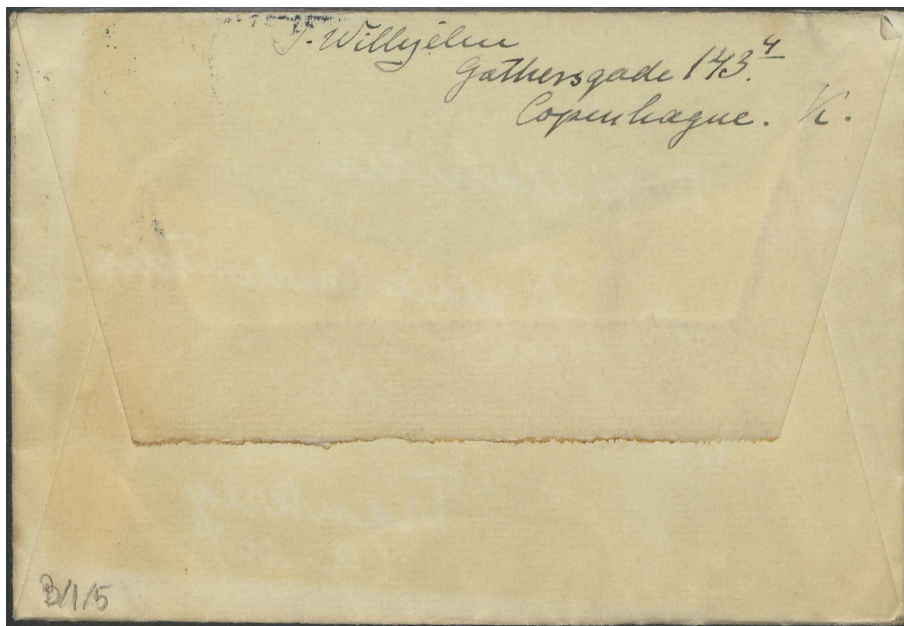
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Gattensgade 143.⁴
4 jan/629.

Kære Willimau!

Tak for Deres Brev og Deres
gode Gæster for det nye Aar
og til min Fødselsdag. Jeg blev
meget glad for Deres Brev, da
jeg i den sidste Tid ofte har
seet Dem i Tanke, og Deres
Hilsen kom næsten samme
Som paa disse. Jeg fik saa
Julegave blandt andet Deres Bogen
om El Greco, og den sidder jeg
nu om Aftenen og studerer
med meget Glæde. Det er morsomt
at læse en Kunstners Opfattelse
af Kunstens andetledes
og bedre end de professionelle
Kunsthistorikeres. Jeg tilbragte

Gaarsen i fylland og kam
ført til København i Begyn-
delsen af November og noget
af det første, jeg foretog mig
var naturligvis at gaa op og
se paa det store Relief. "Jeg synes
dette er en Meesters Værk! Formen
er af stor Kraft og Skærpede og
en Gang ret vel det være ufors-
glemmeligt. Den Kritik det fra
noget Sted har mødt ved
sin Fremkomst er uden Betyg-
ning i det lange Løb. Se hvor
leder Denis Ungdoms arbejder
nu har rykket al sin Kritik af
sig for begge Sider. Jeg ønsker
Dem til Lykke til dette Deres
store Værk!
De fortæller om Deres Børn,
som nu drager ud fra Hjem-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

met, for at have mig en Vejs
og lader Dem ene tilbage,
saaledes gaar det os nok alle.
Mine fire, unge Dattere har alle
forladt mig og daa mig egne
Hjem, og mine Søer gaar paa
Skolen i Sorø, saa min Kone
og jeg er ene tilbage. Jeg savner
afte Børnene og den Ungdom,
de unge forde til Huse. Men
for Dem er det jo meget slemt,
naar de forinden Datterne og
maa savne deres Kone og jeg
forstaar, at de maa føle Leds
savelheden, stærkt.
Forhaedene er jo ikke gode
for Kunstnere her i Danmark
og navnlig ikke for mange
af dem, som hører min egen
nation til og ikke har Kraft
Egne eller Kraft til at bryde
nye Baner, og ofte lægger man
kort fra det alt sammen.
Pleest har vi nok af her i Landet
det lille her, men det faar være.
Være er det med den Modvind,
hvor og strid, saa vi Kunstnere
har paa anden Maade!
Maarke tager jeg Syd paa en
Tid en Gang i Februar og ske
kann det alle, at jeg en Dag haaber
paa Dens Dør — men noget
bestemt ved jeg endnu ikke,
mine Planer er endnu ikke
lagt. Jeg ønsker Dem og Dens
alt godt i det nye Aar, og lader
Dem modtage en lykønskelig
Hilsen fra Deres hængsler
Johannes Vilhjelms
Min Kone heder Lise.